

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 272. 11 januari 1946: eerste eigen platen-session van pianist Dodo Marmarosa.

plaat 1 Dodo Marmarosa Quartet: How high the moon (Lewis, Hamilton)
B/3 - 2:46 - Onyx 212

"How high the moon" door Lucky Thompson-tenorsaxofoon, leider Dodo Marmarosa-piano, Ray Brown-bas die met het Dizzy Gillespie Quintet en Charlie Parker in LA was, Jackie Mills-drum's van de Boyd Raeburn Band. Session voor het merk Atomic in Los Angeles. In trio-bezetting nu Marmarosa's eigen "Mellow mood".

Dodo Marmarosa Trio: Mellow mood (Dodo Marmarosa)
B/4 - 3:06 - idem

Na "Mellow mood" nog één stuk door het kwartet met tenorsaxofonist Lucky Thompson, uit de Coleman Hawkins-school, en vooral een bewon deraar van Don Byas. "I surrender dear".

Dodo Marmarosa Quartet: I surrender dear (Clifford, Barris)
B/5 - 2:13 - idem

"I surrender dear" met Lucky Thompson. Nu nog twee trio-opnamen, eerst "Dodo's blues".

Dodo Marmarosa Trio: Dodo's blues (Dodo Marmarosa)
B/6 - 3:05 - idem

"Dodo's blues". Ook dit is ^(uit 1946 en) ~~van de pianist zelf~~ met Barney Kessel-gitaar en "Raindrops".

Dodo Marmarosa Trio: Raindrops (Dodo Marmarosa) Gene Englund-bas
B/7 - 2:44 - idem

"Raindrops". Dit waren opnamen uit de eerste platensession als leider van pianist Dodo Marmarosa, twintig jaar oud, in Los Angeles voor het merk Atomic, 11 januari 1946. Met Ray Brown-bas en Jackie Mills. ^{of name} Zoals zovelen in die tijd was Marmarosa een heroine-spuiters, als gevolg daarvan verdween hij in de jaren vijftig van de scene, maakte in 1961 en '62 een LP, en daarna heeft nooit meer iemand van hem gehoord als pianist.

Trompettist Howard McGhee daarentegen hield zich goed onder controle. De in 1918 geboren musicus, één jaar jonger dus dan Dizzy Gillespie, was befaamd geworden door zijn werk bij Andy Kirk en Charlie Barnet, ondanks de record ban, geen platen dus - alleen zijn "McGhee Special" met Kirk was er nog net vóór opgenomen.

F Het laatste stuk, "Raindrops" met Barney Kessel-gitaar en Gene Englund-bas, was ook van '46, maar de exacte datum is niet achterhaald.

We zijn hem ook daarna nog tegengekomen in de NOS Jazzgeschiedenis o.a. bij de beruchte Charlie Parker-session met "Lover man", waar Bird in Camarillo terecht kwam. Nu muziek van nog voor die Parker-session, een sextet olv. McGhee dat 4 september 1945 in Los Angeles opnamen maakte voor Philo/Aladdin. De tenorsaxofonisten zijn Teddy Edwards en James King, in de ritmesectie Vernon Biddle-piano, Bob Kesterton-bas en Roy Porter-drums. Eerste stuk "Innersection".

plaat 2

Howard McGhee a/h Band: Innersection (Howard McGhee)
A/5 - 3:04 - Queen Disc 039

"Innersection" was een eigen stuk van Howard McGhee, net als het tweede, waarin naar mijn gevoel Teddy Edwards de solist op tenorsaxofoon is. "Lifestream".

Howard McGhee a/h Band: Lifestream (Howard McGhee)
A/6 - 3:17 - idem

"Lifestream". En tot ^{slot}vals feature voor McGhee: Hoagy Carmichael's "Stardust".

Howard McGhee a/h Band: Stardust (Hoagy Carmichael)
A/laatste - 2:55 - idem

"Stardust" - Howard McGhee and his Band voor Philo/Aladdin in Los Angeles, 4 september 1945. Howard McGhee-trompet, Teddy Edwards en James King-tenorsaxofoon, Vernon Biddle-piano, Bob Kesterton-bas, Roy Porter-drums. Volgende keer meer Howard McGhee, maar eerst een eigen session van Teddy Edwards. Dit was NOS Jazz-geschiedenis 272, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 53397
27:34
ofu 13.03.25